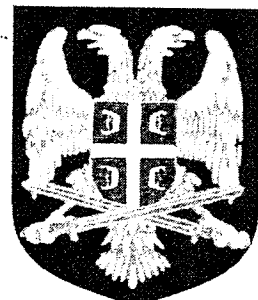

ВЕЛИКА СРБИЈА

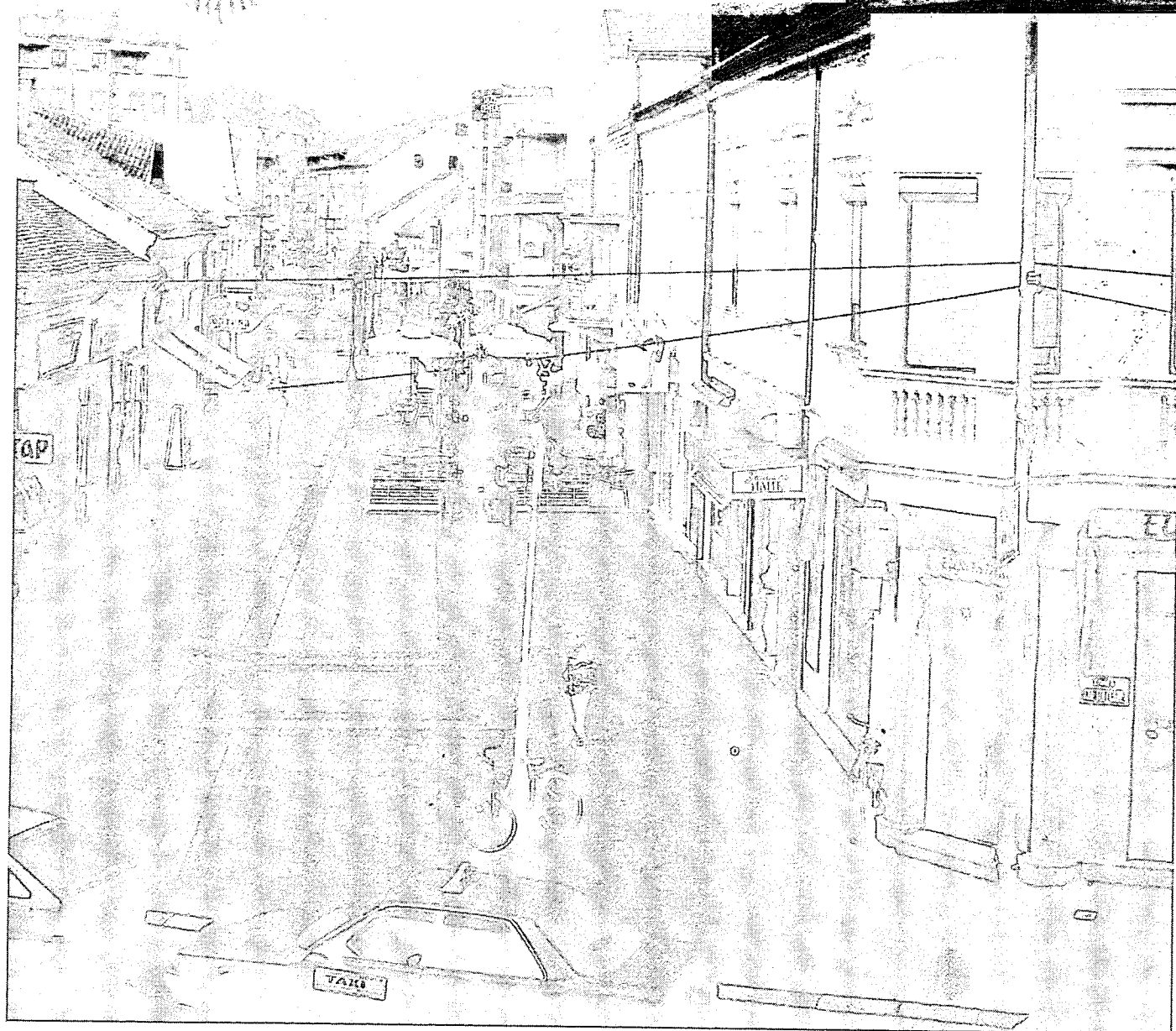
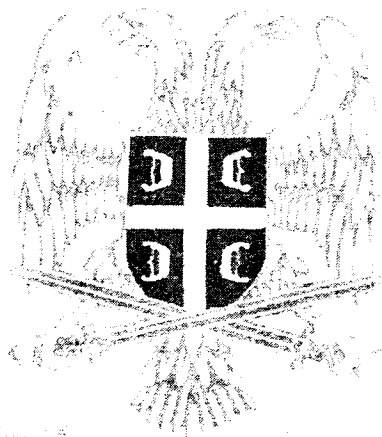
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ СВИЛАЈНАЦ

СВИЛАЈНАЦ, АВГУСТ 2006.
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2600

НА ПУТУ РАЗВОЈА

Војска, родно село легендарног јунака Стевана Синђелића, налази се на средокраћу пута Свилајнац - Јагодина, и једно је од најудаљенијих села општине. Дуго је Војска била "одсечена од света". Преко Мораве се ишло чамцима, касније скелом а излоканим, брдским путевима тешко се стизало до оближњих градова. Учитељи и попови су по казни слати у ово село на службу, које прозваше "казнена команда".

А онда, крајем шездесетих и почетком седамдесетих година наступи процват села. Вредни мештани, добровољним радом и својим средствима, а уз помоћ шире друштвене заједнице, прионуше на обнову и изградњу села. Над Моравом код Војске се изви велелепни висећи мост, у то време најдужи на Балкану, који са изграђеним асфалтним путем до Свилајнца, отвори село према свету, и учини живот људима богатијим и срећнијим. Мештани обновише Дом културе, са "најлепшом салом у Ресави" која убрзо и много година потом, беше домаћин бројним естрадним уметницима и позоришних представа из Београда, Планае, Крагујевца... Културно-уметничко друштво, од ђака, омладине и грађана, својим наступима одушевљавали су и Војштане и грађане околних насеља. Војска на Републичком такмичењу села осваја друго место да би после тога било домаћин научно-популарне емисије "Знање - имање". Убрзо затим село добија телефоне, отвара пошту, адаптира и дограђује здравствну станицу, има лекара, зубара, па уређује путеве. Фудбал и кошарка се укључују у разна такмичења. Живот у селу постаје разноврстан и интересантан. То није више казнена команда. А онда, као да се уморило - наступа застој, да би од осамдесетих па све до данас поново покренуло. Уз велику помоћ мештана, кроз добровољни рад и прикупљена средства и уз помоћ уже и шире друштвене заједнице гради се и проширује школа са кабинетима и специјализованим учионицама,

подиже се нова зграда за месну канцеларију, адаптира и дограђује школска физкултурна сала, асфалтирају главни сеоски путеви, уређују зелене површине а фудбалски клуб постиже највише домете у разним ранговима такмичења. Много тога се вредно и лепо догодило у селу, али много тога још недостаје што би бројну омладину везало да ту остане и настави са обогаћивањем живота. Одлази нам омладина по белом свету. Ово село важи као центар за многа насеља у окружењу, па би неки производни погон био право решење за све њих. Било би добро да бар имају неки облик пољопривредне задруге, који би, као некад, представљала сигурност за пласман онога што произведу, а много тога могу. Војска, као и све сеоске средине очекују да држава то реши: очекују планску производњу, сигурно тржиште, гарантоване цене на дужи рок. А док се то не деси Војска решава оно што може и очекује помоћ за многе проблеме са којима данас живи.

А Војска данас... Почело је на преуређењу и завршетку радова на Дому културе. Кад се то заврши поново ће школа са грађанима и омладином да се окупи на стваралачком и културном послу, као некада.

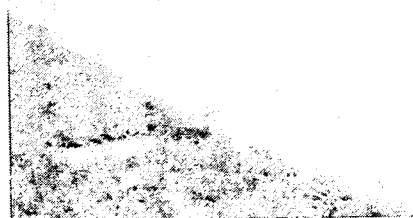
Поново је уведен петогодишњи самодопринос за асфалтирање сеоских улица, одржавање моста и путева, развој спорта и помоћ савезу бораца. Поново ће Војска бити велико градилиште.

Ових дана се обављају послови на уређењу одводних канала и пропуста за атмосферске воде. Селу су, са званичних места у која верујемо, дата обећања зља скори почетак радова на асфалтирању пута до манастира Томић, изградњи моста на речици Трстени, на регионалном путу за Јагодину и санирање клизишта на истом путу, који је већ више од годину дана непроходан за аутобусе и већа возила. Без тога - поново смо ван света.

Оно што представља највећу потребу села и што је већ дуго година највећи пробелм је изградња водовода. Вода за пиће је нечиста и већ дуго година угрожава здравље људи. На помолу је решење тог проблема. Мештани су прихватили добијене понуде за финансирање изградње водовода и понадали да ће то ићи знатно брже. Међутим, одавно се ћути, а нас то плаши. Надлежни о томе треба да проговоре, здравље је у питању.

Месна заједница има у плану да што пре реши одредиште за депонију, како би се сав отпад скупљао на једном месту. Све нам је загрљано, и путеви и обале река и потоци. И надлежни би у томе требало да нас помогну, а још их нигде нема.

И тако Војска, као и увек прво уради све оно што може сама, а за веће послове обезбеди

средства онолико колико може и тражи помоћ од оних који треба и могу да помогну, и скоро увек раније и сада смо имали разумевања и добијали одговарајућу помоћ. Општина нам данас доста излази у сусрет а Војштани у дата обећања верују јер до сада нису били обманути. Већ годинама, од када су установљене Чегарске ватре, Војска уместо поноса трпи неправду. Војску, као родно место Синђелића, у чију част се све то дешава, нико не помиње,

нигде је у програму нема. А ред је да се одатле почне јер је то почетак и Синђелића. Не знам да ли је то немар или незнање. А можда је стога што смо далеко. Путеве смо градили да би смо ближи били. Боли то. Војска поносна на пређени пут полако и мукотрпно али сигурно гради своју будућност. И тражи - учините ви који то треба да чините - да нам деца остају овде. Њима је намењена будућност.

Слободан Петровић

РЕСАВСКИ ДРАГУЉ И ВОЈШТАНСКИ БИСЕРИ

О сваком селу се може испричати по нека или више интересантних прича па тако и о Војски. Овом приликом ћемо сажето, на интересантан начин испричати нешто о овом и поморавском и ресавском насељу.

Ретка су насеља која имају више локација и имена а Војска их има пет- Чукарац, Кућиште, Лучица, Шаторје и Војска.

Од посебних знаменитости истиче се да је у Војски рођен Стеван Синђелић - први проглашени војвода у Првом српском устанку. У Војски је прва основна школа отворена, вероватно, између 1839. и 1842. године а о томе постоје записи о мрежи школа у Србији за време владавине Милоша Обреновића а у књизи "Кроз историјски архив Поморавља". Војштански је на морави, најдужи висећи мост на Балкану, дугачак 180 метара.

У последњем веку Војска је имала од 300 до 400 домаћинства и до 2000 становника а данас има 363 домаћинства и 1400 становника са тенденцијом даљег опадања тог броја.

Највише простора у овој причи треба посветити школи и њеној улози у образовању и васпитању Војштана.

Званично, школа је основана 1868. године а 1903. године изграђена је нова, на чијим темељима је данас нова, 1986. године реновирана спратна школа, са три кабинета и три специјализоване учионице, кухињом и трпезаријом. 1954. године изграђена је друга школска зграда, на чијим темељима је данас фискултурна сала са вртићем и осталим пратећим просторијама.

У првој половини прошлог века у школи су радили учитељски пар Жарко и Љубица Зечевић и Драгомир и Витосава Станојевић. У летопису школе записано је да је у то време било потребно васпитавати и децу и родитеље. Њих памти и о њима много може рећи тадашњи ђак Светозар - Тоза Настасовић, пензионисани доктор ветерине.

У овој школи су прва знања стицали данас многи високообразовани Војштани. Може се рећи да данас има око 130 Војштана са високим образовањем а још толико их је и са вишим образовањем. Међу образовним профилима су лекари, инжењери, економисти, правници, агрономи, просветни радници и други. Унапред се извињавамо што не можемо навести сва лица јер их све и не познајемо или немамо поуздане податке о њиховом степену образовања.

Међу познатима најпознатији су:

- Др примаријус Милорад-Мида Јеремић, гинеколог пензионер,

- Др Тимотије-Тима Милић, специјалиста за ухо, грло, нос- пензионер,
 - Др Брана Станојловић, специјалиста опште медицине, живи у Дренови код Трстеника,
 - Др Божа Милановић - ради у Београду,
 - Биљана - Биља Божиновић, специјалиста опште медицине - ради у Јагодини,
 - Др Рада - непотпуни подаци
 - Др Оливер Милојевић, општа медицина, ради у Јагодини
 - Живорад Царићевић маш. инг., живи у Чачку,
 - Раде Петковић маш. инг., живи у Свилајнцу,
 - Малиша Миленковић, архитекта, живи у Јагодини,
 - Миодраг-Миле Савић, економиста (правник) бивши председник СО Свилајнац, живи у Свилајнцу,
 - Александар-Санџевремовић, економиста, живи у Јагодини,
 - Светла и Гордана Митровић, економисти, раде у Јагодини,
 - Славица Настасовић, економиста, живи и ради у Београду,
 - Гордана Исаковић, правник-адвокат, ради у Јагодини,
 - Др ветерине Светозар-Тоза Настасовић, пензионер,
 - Раде Глигоријевић, академски сликар, живи у Београду,
- Професори су:
- Станиша Петронијевић-српски језик
 - Милан Петронијевић-српски језик, живи у Јагодини,
 - Милован Милошевић-биологија, умро,
 - Добрила Манојловић-Јевтић-српски језик, ради у Јагодини,
 - Миодраг-Туки Божиновић, физичко, умро,
 - Раде Ђурић, Пољопривредна школа, живи у Свилајнцу,
 - Драган Алексић-географија, ради у Београду,
 - Оља Јеремић-Стојановић, разредна настава, ради у Војски.

Старија војштанска интелигенција, окупљајући и млађе, успела је да очува везу са родним местом и школом не само током викенда, годишњих одмора већ и на специфичан начин "Светосавским банкетом" годишњим скупом задње суботе у Јануару. Манифестација садржи неко пригодно предавање од стране учесника банкета за мештане у просторијама школе уз краћи забавни програм ученика школе а банкеташа школи поклањају

по књигу. Манифестација је давно традиционална јер траје дуже од 50 година. Ове године треба да је био 54. сусрет. Тако је манифестација спојила две епохе просветитељства - немањихку и савремену.

На крају, треба се захвалити садашњем колективу школе јер је његова улога у овом целокупном процесу велика, а и извинити се што је у овој причи непоменуто а остаје достојанствен и ненаметљив.

Радиша Коруновић

ИЗ СВИЛАЈНЦА - ЗА ХАГ

Више од 50 година Миодраг-Дракче Јевтић из Свилајнца бави се производњом разних врста артикала од коже. Пре неколико година његов унук Добрица Димитријевић, регистровао је на своје име занатску радњу под називом Уметничка народна радиноост "Дракче" у којој се производе народни опанци, али и друга народна ношња и сувенири за бројна културно-уметничка друштва у Србији и ван ње.

Миодраг-Дракче Јевтић, добитник разних признања, где треба посебно истаћи Повељу "Капетан Миша Анастасијевић" и златник са натписом и ликом "Капетан Миша Анастасијевић" 1803-1885. одлучио је да председнику Српске Радикалне странке Војиславу Шешељу, поклони кравату и ципеле (ручни рад од коже украшене странацким симболима). Главни мотив овог великог ствараоца артикала домаће радиноости, јесте храбро и јуначко пружање отпора у процесу сведочења одбране Слободану Милошевићу. Својим поклоном који шаље у далеки Хаг, Дракче доказује сопствену жељу као и жеље свих патриота Свилајнца да живој легенди, председнику Војиславу Шешељу пруже подршку да истраје у својој борби и победи Хашки казамат.

Датум уручења поклона високим званичницима Српске Радикалне странке у Земуну, одакле ће се касније

отпремити за Хаг, биће накнадно одређен и објављен.

Општински одбор СРС Свилајнац користи ову прилику да се захвали Дракчету Јевтићу за овај изузетан гест исказивања подршке нашем председнику и Српској Радикалној странци.

Љиљана Лукић

АСФАЛТИРАЊЕ ...

У општини Свилајнац наставља се са асфалтирањем путних траса, пресвлачењем дотрајалих путева и крпљења ударних рупа. Пре свега у МЗ Луковица проширио се пут на 7 метара у дужини од 2,5 км., тј. две саовраћајнице по 3,5 м ширине.

Асфалтира се пут од МЗ Буринац, према МЗ Рођевац и МЗ Проштинац. Треба напоменути да ће и МЗ Кушиљево добити нов асфалт у дужини од 1,5 км.

Такође и на фудбалском игралишту у МЗ Суботица урадиће се асфалт димензија 42x29 метара.

Ако би сте у Свилајнцу питали мештане да Вам наброје бар пет неасфалтираних улица, не верујем да би постојао грађанин који би стигао до броја три, а до пре две године можда је могао да наброји и тридесет и три.

Славиша Марковић

**МИ СЕ НИСМО
ПРОМЕНИЛИ,
ИЗДРЖАЋЕМО
И
ПОБЕДИЋЕМО!
СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА**

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРС
СВИЛАЈНАЦ
Председник
Љиљана Лукић

Љиљана Лукић

Оснивач и издавач: Проф. Др. Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Елена Божић - Талијан

Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан

Помоћник главног и одговорног уредника: Момир Марковић

Уредник издања ОО СРС Лукић Љиљана

Редакција издања ОО СРС Свилајнац: Лукић Љиљана, Добросављевић Златан и Милошевић Лазар